Comoara care-și urmează posesorul oriunde

On Martie 27, 2022

Imaginea cu care îți mulțumești sufletul, este imaginea cu care te prezinți în fața lumii.

Învățătura a deschis drumul afirmării mele în artă, răspunzând pasiunilor puternice care îmi bucurau sufletul, mai mult decât suma tuturor celorlalte activități care doar trebuiau făcute doar de decor. Acum, ea pare o rouă pentru suflet, o forță de a trece peste momentele dificile în viață, sublima manifestare a unei energii latente care nu-și pierde continuitatea în relațiile dintre oameni și natură și tot ce mă înconjoară. Adevărata învățătura are ca pivot de direcție însăși relația dintre obiectele separate, decontextualizate, dar din care se poate elimina întâmplătorul, incoerența.

Şi n-am regretat niciodată că am cumpărat la un preț de bun (în raport cu ce oferă) acest bilet de călătorie către viitor, către schimbare și inovare, mai ales fiindcă vedeam schimbarea ca pe un moment de emancipare supremă. Pe deasupra, simplitatea și veridicitatea cu care am reușit să îmi prezint arta în lumini și umbre, cu calități de plasticitate și suplețe, sub forma unei ilustrații fidele a rațiunii ce-mi călăuzea dimensiunea spirituală, au fost ușor-ușor ridicate la rang de principii ale designului. Este același principiu al identificării mele cu Marea Operă.

Nu oricine reușește performanța de a se raporta la un întreg mișcător, nepieritor, aflat într-o continuă dezvoltare și expansiune, un întreg care te provoacă să te descoperi în timp ce redescoperi spațiul în care trăiești. Același întreg, definind prin prezența lui elementele unui tablou misterios în care se întâlnesc atât imagini vizuale cât și numeroase metafore selectate cu minuțiozitate, îmbracă totul cu energia aceea pură, vie, stimulatoare, pe care doar în natură o poți găsi.

Leadership: Ce ai putea adăuga la tabloul unei existențe care pendulează între iluzia unei normalități care este aproape uitată de cei mari, și producerea unei realități care folosește materia și o transfigurează?

Nu oricine este dispus să transforme un fir de iarbă într-un design bazat pe o viziune holistică, făcut pe măsura abordării unei tematici mai vaste și mai serioase, cum este acea limbă sfântă care „leagă, prin sânge, pământul de popor". Şi, tot la fel, nu oricine reușește să mute la propriu și la figurat, într-un simbolism poetic cuceritor, printr-un realism psihologic debordant, spectacolul unei vieți obișnuite într-o carte de mare valoare care poate provoca, susține și chiar schimba perspectiva legată de modul în care este gândită, pentru viitor, geometria unei imagini care se repetă în diferite momente ale altor vieți.

Chiar și în plan fictiv, mă urmăresc cuvintele lui Oliver Wendell Holmes: *"ceea ce pare umbra nopții într-o minte se transformăîn rochița rândunicii în cealaltă minte".*

Este și motivul pentru care suprarealismul, inserțiile narative și estetica aflată la limita ficțiunii, au prins un chip bine conturat în scrierile mele capabile să facă uz de reprezentări plastice. În aceeași măsură, interacțiunea dintre idealul estetic, judecata estetică, sentimentele și convingerile esteticei, încă formează întregul învățăturii mele.

Da. Cunoașterea artei este imaginea cu care îmi place să mă descriu pe drumurile sufletului. Dar iată un alt motiv pentru care marea învățătură, cu ale ei enigme cuprinse într-un simbolism îndrăzneț, poetic, cuceritor, descrisă ca fiind un fel de viziune trinitariană. Fără să declanșeze o fugă fantastică de realitate, ea poate fi obținută doar de cei puțini, nu de cei

mulți, de cei cu adevărat merituoși, nu de parveniți sau cei puși pe parvenire. Cuvintele următoare, scrise de Gian Paolo Lomazzo cu multe secole în urmă, sunt grăitoare în acest sens.

Leadership: Este propria artă în stare să te asiste în sublima manifestare a unei imagini care îți urmărește potențialul ce merită cultivat continuu, fără să cadă în deznădejde sau în ridicolul de a "nu da bine" ?

Învățătura care face cinste leadershipului este aceasta: cel ce are în el credința numită știință, va face din orice lucru o extensie a gândirii pe care numai arta o aduce evoluției umane.

Comoara care-și urmează posesorul oriunde este acea învățătură care încă din vechime i-a fost cunoscută lui Enoh, căutând să-și facă drum printre mulțimea de bolovani care imită piatra naturală, dar nu se vor putea ridica niciodată la rang de diamant. Marea știință este busola unei vederi care nu încetează să se reinventeze.

Chiar și acum mă simt vinovat că n-am dus propria-mi artă la acel nivel de desăvârșire unde critica devine o impietate, dar unde sufletul bun ajunge să fie purtătorul calităților artistice: expresivitate, profunzime și sensibilitate. Ceea ce-mi dă, totuși, o speranță (care-mi încălzește pictura într-un spațiu al expresivității scriitoricești), făcând ca însușirile mele să fie încărcate de tensiunea ideilor creatoare, este faptul că îmbinându-mi harul cu profunde cunoștințe din alte domenii, am reușit să duc o știință numită leadership la rang de artă.

Source: https://neculaifantanaru.com/comoara-care-si-urmeaza-posesorul-oriunde.html